

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 травня 1948 р.

ПЯТЬ

процентов

5%

В ГОД

по

СРОЧНЫМ

вкладам

УПЛАЧИВАЮТ СБЕРЕГАТЕЛЬНЫЕ КАССЫ

Срочные вклады
принимаются
сберегательными
кассами
на срок не менее
шести месяцев

*Вносите
срочные вклады
в Сберегательные Кассы!*

ХАРЬКОВСКОЕ ГОР. УПРАВЛЕНИЕ ГОСТРУДСБЕРКАСС И ГОСКРЕДИТА.

**ХАЙ ЖИВЕ 1 ТРАВНЯ—ДЕНЬ ОГЛЯДУ БОЙОВИХ СИЛ
ТРУДЯЩИХ УСІХ КРАЇН!**

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 13 (21)

1—10 травня 1948 р.

ГІДНА ЗУСТРІЧ ДНЯ 1 ТРАВНЯ

До Першого Травня—дня огляду бойових сил трудящих усіх країн—радянський народ підійшов з великими успіхами в справі перебудови й відновлення народного господарства. Ці успіхи — наслідок самовідданої праці робітників, селян, інтелігенції. Під керівництвом партії Леніна—Сталіна наш народ здійснює план післявоєнної сталінської п'ятирічки. Перемоги, здобуті на трудовому фронті, виразно свідчать про те, що нова п'ятирічка буде виконана за чотири роки.

Великими успіхами зустріли день Першого Травня і радянські митці. Нещодавно опублікована постанова Ради Міністрів Союзу РСР про присудження Сталінських премій за видатні твори в галузі мистецтва за 1947 рік. Преміями відзначені широко відомі, високо оцінені глядачами й слухачами, проникнуті величними ідеями нашого соціалістичного суспільства твори радянських композиторів, художників, скульпторів і архітекторів, театральнo-драматичні, оперні та балетні вистави.

З почуттям законної гордості зустріла громадскість індустріального Харкова відзначення Сталінською премією другого ступеня Харківського державного ордену Леніна академічного українського драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка за спектакль «Генерал Ватутін». Високої нагороди удостоєні творці цього визначного

спектаклю: нар. артист СРСР М. Крушельницький, нар. артист УРСР Л. Дубовик, нар. артист УРСР та УзРСР О. Сердюк, нар. артист УРСР Д. Ангонович-Будько, нар. артист УРСР Ф. Радчук, художник В. Греченко. Цим спектаклем, що відображує епопею визволення Києва від німецьких загарбників, показує доблесть Радянської Армії і одного з її полководців, учня великого Сталіна, генерала Ватутіна, театр ще раз довів своє уміння чуло прислухатися до проблем сучасності, своє глибоке розуміння ідейних завдань радянського театрального мистецтва. Присудження театрові ім. Шевченка другої Сталінської премії говорить про те, що цей театр у своїх творчих шуканнях іде тим шляхом, яким повинно йти мистецтво нашої великої країни.

Разом з тим це свідчить про високий ідейний та художній рівень театральної культури нашого міста. Не тільки театр ім. Шевченка,—всі театри індустріального Харкова зустрічали день Першого Травня визначними успіхами. А висока відзнака натхне не тільки шевченківців на нові творчі дерзання, буде стимулом для ідейного й художнього зростання всіх наших театрів.

Вітаючи в день Першого Травня своїх передових митців, радянський народ чекає від них нових досягнень, гідних нашої великої епохи.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

1, 8 травня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—І. Назаров.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходять погослоки, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасья попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина—в дворі намісника. Натопт переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заповідати собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьею. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — І. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Магергут, Д. Козинець. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина — А. Левицька, народн. арт. УРСР; Б. Лейтес, Т. Горонескуль. Княжич Юрій, їх син — З. Канзбург, В. Совалов. Мамиров, старий д'як — Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков. Неніла, сестра його, постельнича княгині — О. Мейєр, Є. Носенко. Іван Журан, княжеський ловчий — І. Вільчур, Б. Малков. Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — С. Тухнер, лауреат всесукр. конкурса; Н. Ісламова. Фока, дядько її — М. Державін, Б. Малков. Поля, подруга «Куми» — В. Павленко, Л. Колодуб. Балакін, гість нижегородський — П. Строганов, Н. Шехтман. А. Нікітін. Молоді гості: Потап — Г. Коваль, Н. Григор'єв. Лукаш — І. Мостовий, В. Хворост. Мичига, кулачний боець — П. Скоробогатько, Г. Коваль. Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця — П. Калюжний, А. Нікітін. Кудьма, чаклун — П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін. Гість — Н. Григор'єв, П. Скоробогатько. Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

2 травня

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент П. Баленко.

Постава засл. арт. Груз. РСР В. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. Овчаренка.

Асистенти поставника: О. Галкін і П. Плавник.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати

Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного

палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчаг-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — Н. Виноградова, І. Герман. Одділлія, дочка лихого генія — Н. Виноградова, І. Герман. Принц Зігфрід — Я. Додін, К. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Лихий геній Ротбард — О. Горохов, А. Кисенко. Блазень — Г. Водовозов. О. Галкін, С. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда — М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва. Наставник принца — І. Дергаус, Т. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко; солісти балету: Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг та весь склад балету театру.

3 травня

Дж. Верді.

БАЛ - МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад за редакцією Л. Якимчука

Диригент засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава нар. арт. УРСР М. Стефановича.

Художник Б. Коваленко.

Хормейстер Б. Шамович.

Танці в постанові В. Нікітіна.

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

В тему кохання, що звучить в оркестрі, вривається зловісна тема помсти — в руках одного із змовників блискає зброя, але Горн і Ріббінг стримують палкого офіцера: чам помсти ще не наспів.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, не впізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише

про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажу Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелі—С. Тухнер, лаурет республіканського конкурсу. Річард—З. Канзбург. Ренато—І. Бронзов, нар. арт. УРСР. Паж—М. Раїк. Суддя—П. Строганов. Самуїл—Б. Малков. Том—М. Державін. Ульріка—Є. Лейтес. Сільвано—Г. Коваль. Слуга—Н. Шехтман.

7 травня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—І. Бауссв.

Постава балетмейстера В. Нікітіна.

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера В. Литвиненка і О. Галкіна.

Декорації і костюми художника Д. Овчаренка.

Концертмейстери — Я. Калігорський і В. Рубін.

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образилюбимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирюльник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіда стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удалити з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар вступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди потаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випроводити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порухуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цей печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—О. Горохов. Санчо-Панса—О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс. Дульсинея—Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова. Лоренцо—І. Дергаус, А. Саркісьянс. Кітрі—Н. Виноградова, І. Герман. Базіль—Я. Додін, В. Литвиненко. засл. арт. ГрузРСР, П. Плавнік. Гамаш—О. Галкін, А. Саркісьянс. Альдонса—Є. Пориваєва, В. Савченко, Мерседес—М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко. Еспадо—Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг. Жуаніта—В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова. Цікалія—Е. Алексеева, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.

У виставі беруть участь також солісти балету: І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний та весь склад балету.

9 (ранок) травня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Баленко.

Режисер Г. Давидов.

Художник І. Портнов.

Хормейстер Б. Шамович.

Танці в постанові П. Плавника і О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась—М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкин. Одарка—О. Мейер, С. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана—В. Венецька, О. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. Колодуб, К. Морозова, Ю. Лозінська. Андрій—В. Совалов. Султан—В. Будневич, засл. арт. УРСР; М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут. Імам—О. Максименко, Б. Малков, Д. Скоробогачко. Селім-Ага—П. Калюжний, А. Нікітін, Н. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету:

Н. Акмаєва, Е. Алексієва, В. Бакланова, А. Брусенцова, М. Горпиненко, К. Григор'єва, Г. Гузовська, З. Дорохова, М. Коротких, Л. Красовська, І. Ланцман, Т. Лісіцька, Б. Левіна, В. Лук'яновська, М. Малець, Н. Маслюкова, Н. Прохорова, Л. Рогуська, Р. Сиротініна, Е. Солодовникова, Л. Сизоненко, В. Савченко, В. Тітова, Е. Цандер, Г. Хоменко, Т. Агеев, Г. Водовозов, Г. Гавріков, А. Галкін, О. Галишевський, І. Дергаус, Я. Додін, Н. Ізотов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний, М. Михайлов, Н. Олейников, П. Плавник, П. Полканов, А. Саркісьянс, А. Синявський, А. Середа, Н. Скачко.

9 травня

М. Глінка.

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст С. Городецького. Український переклад М. Рильського.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАСРС М. Славинський.

Постава нар. арт. СРСР О. Крамова засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—народний художник О. Хвостов.

Хормейстер Є. Мариківський.

Танці в постанові балетмейстера А. Гірмана.

Режисер Г. Давидов.

Головний концертмейстер—Н. Миронович; концертмейстери—О. Обухова, Л. Хорошухіна, В. Фіалковська.

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заповнили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько їй слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загonom вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдунив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокладаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів—Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин. Антоніда—О. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Богдан Собінін—Б. Залезінський, П. Строганов. Ваня—Є. Лейтес. Польський король Сігізмунд III—М. Григор'єв. Г. Коваль. Гонець—М. Державін, П. Калюжний, Б. Малков. Ратник-заспівувач—М. Григор'єв, П. Строганов.

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК—В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, А. Пірадова, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.

ВАЛЬС—В. Бакланова, В. Баранова, І. Герман, Я. Додін, М. Ізотов, Л. Любімова, П. Плавник, Д. Рожинська, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.

МАЗУРКА—В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.

Виставу ведуть А. Базилевич, С. Романівська.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

1, 8, 9 травня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Режисер В. Воронов.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

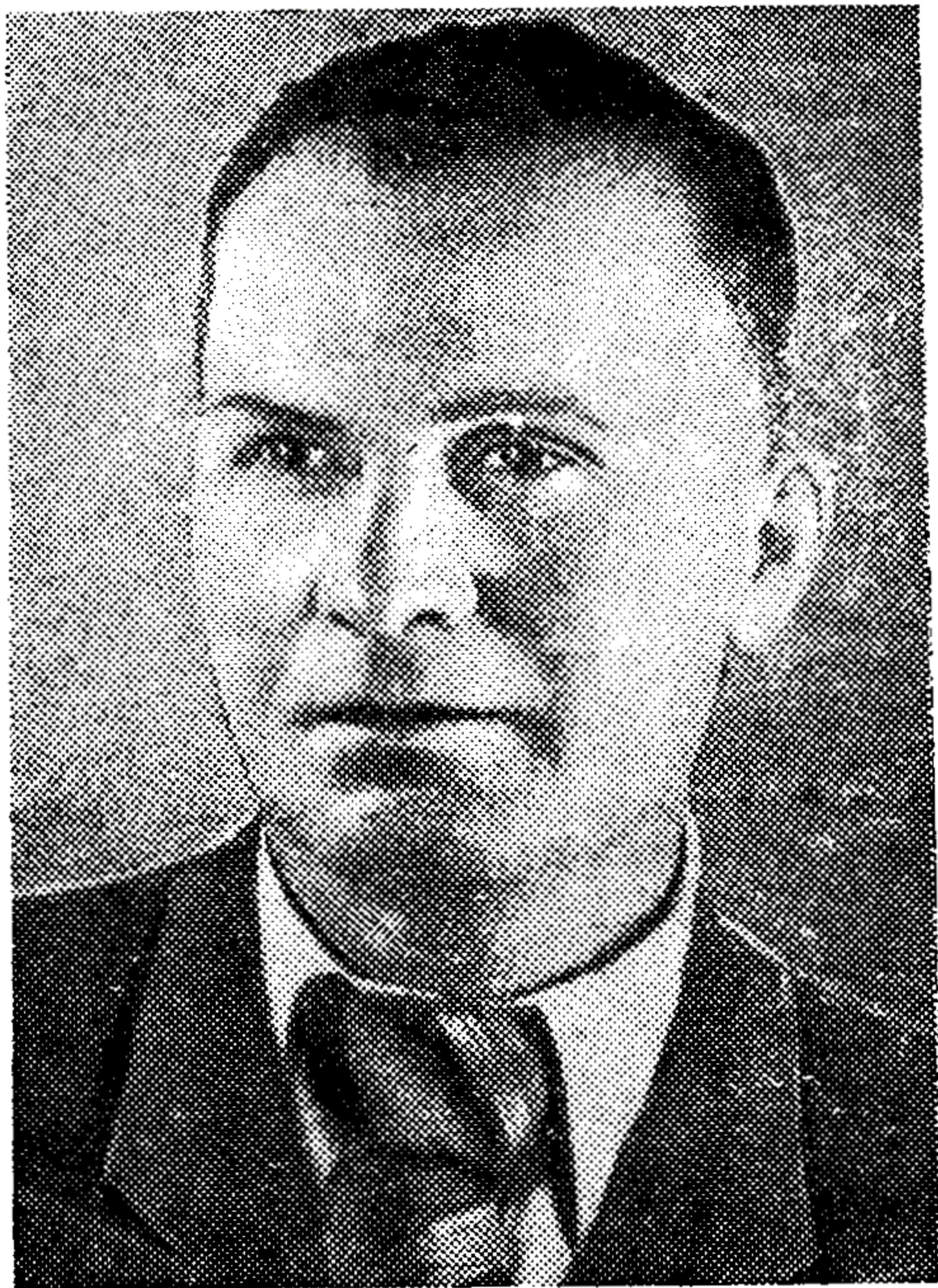
Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеев Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—Д. Антонювич, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—В. Стеценко. Тимко Рогожин, капітан ад'ютант Ватутіна—М. Покотило, засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, ефрейтор, ординарець Ватутіна—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галинка Шовкопряд, старший техник-лейтенант—Р. Кіріна. Срібний, майор адміністративної служби—Ю. Тітов, М. Оше-

ровський. Милозоров, полковник інтендантської служби—М. Волошин. Лікар, майор медичної служби—Г. Снегірьов. Скиба, майор—О. Немзер. Черних, гвардії капітан—М. Кірін. Артилеристи-гвардійці: Несміян—В. Мізіненко; Делікатний—М. Кононенко, засл. артист. УРСР; Харитонов—В. Бондаренко. Книш, молодий боець—В. Бережний. Планічка, офіцер чехословацької бригади—О. Свистунов. Бжозек, офіцер війська польського—В. Лавров (учень студії). Петров, гвардії майор—А. Троян (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—М. Микитенко. Група офіцерів і бійців—учні студії театру.

Виставу веде Д. Бабенко.

Лауреат Сталінської премії, народний артист СРСР М. Крушельницький.
Фото М. Савченка.

Лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР та УзРСР О. Сердюк.

Лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР Л. Дубовик.

Фото М. Савченка.

2 (ранок) травня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРИННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Художник Л. Альшиц.

Режисер-асистент М. Ошеровський

Музичне оформлення М. Каневського

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка —
Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз,

негритянка, економка в домі Ленгдонів,
мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт.
УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сена-
тор — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської
премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко.
Дженевра Ленгдон, його молодша дочка —
П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Вла-
совська. Аліса Ленгдон — В. Чистякова,
нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова.
Гоуард Меррік, письменник, — Є. Бонда-
ренко, лауреат Сталінської премії. Рой
Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Ко-
стюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран дру-
гої світової війни — С. Кошачевський, В. Ко-
робков. Серкін, шеріф — О. Немзер. Чак
Уоррен — Ф. Хрипко. Боб Айзі — І. Ужвій
(учні студії).

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара

Лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР Д. Антонович-Будько
Фото М. Савченка.

2 травня

За О. Фадеевим. Інсценізація Г. Гракова.
Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.
Режисер Л. Кіншина.

Режисер-асистент М. Ошеровський.

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці Л. Леонідова.
Диригент М. Каневський.
Концертмейстер Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. артист УРСР; Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — М. Ошеровський; Уляна Громова — О. Валуева, Г. Гончарова; Сергій Тюленін — В. Мізіненко; Любов Шевцова — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — Г. Снегірьов; Іван Туркенич — В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя Борц — В. Власовська; Ніна Іванцова — М.

Лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР Ф. Радчук.
Фото М. Савченка.

Коробчанська. Жора Артюнянц—І. Костюченко. Сергій Левашов—В. Коробков. Радик Юркін—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Клава Ковальова—Ю. Фоміна. Коля Сумський—В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра—Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович—Я. Браславський (уч. студії). Гнат Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—О. Слензак, І. Стешенко. Німці: генерал Клер—М. Кірін; полковник—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — І. Гавришко. Брюкнер—О. Романенко; Балдер—Л. Подорожній. Соліковський—М. Волошин. Адам, німецький солдат—О. Немзер. Унтер-офіцер СС—І. Ужвій (учень студії). Перекладач—В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Валя Філатова—М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева—Р. Кіріна; Майя Пегліванова—М. Шумель (учень студії); Тоня Іваніхіна—О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вірікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

3, 6 травня

О. Островський.

Переклад Ір. Стешенко.

ВОВКИ І ВІВЦІ

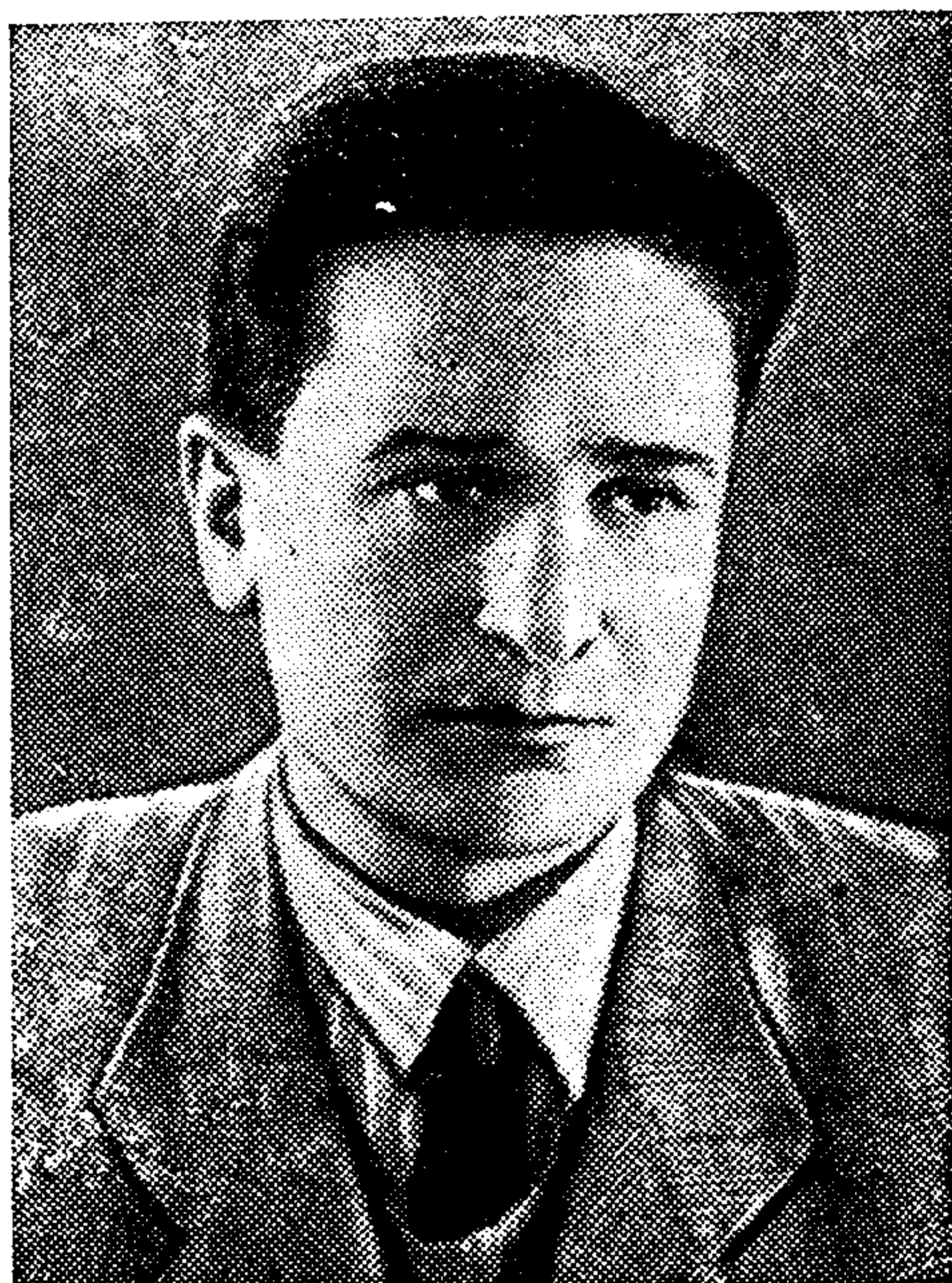
Комедія на 4 дії.

Постава режисера О. Глаголіна.

Художник І. Назаров.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— Г. Бабіївна. Аполлон Вікторович Мурзавецький— М. Крушельницький, лауреат Сталінської

Лауреат Сталінської премії, художник
В. Греченко.

Фото М. Савченка.

премії, нар. арт. СРСР; С. Верхацький. Глафіра Олексійовна—Є. Петрова, нар. арт. УРСР; М. Коробчанська. Евлампія Миколаївна Купавіна — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Ю. Фоміна. Анфуса Тихонівна—С. Лор, Д. Миргород. Михайло Борисович Линяев — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; В. Мізіненко. Клавдій Горецький—Г. Тітов, Г. Поклонський (студент театрального інституту). Павлин Савелліч—М. Кірін. Влас—В. Сизранцев (учень студії). Стропілін—Я. Браславський

(учень студії). Староста—І. Ужвій (учень студії). Маляр—В. Лавров (учень студії). Столяр—М. Яценко (учень студії). 1-й селянин—Ф. Хрипко (учень студії). 2-й селянин—Ф. Онофренко. Лакей—В. Лобко. Приживалки:—Б. Табориська (учениця студії), Л. Літвінова.

Концертмейстер—Е. Пліщенко.

Виставу веде Р. Хмара.

7 травня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР Л. Дубовика і режисера В. Воронова.

Художник — лауреат Сталінської премії В. Греченко.

Композитор — засл. арт. УРСР Б. Крижанівський.

Концертмейстер М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—С. Кошачевський. Елена Миколаївна, мати Квітки—Л. Криницька, засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—В. Стеценко. Квятковська—Ю. Фоміна. Лемішка, суфльор—А. Макаренко, Г. Сичук. Маринка, дочка Лемішки—Н. Косаківна. Гирявий, помічник режисера—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—Н. Лихо. Антипов, редактор

газети—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Юркович, репортер,—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гаща, ключниця в маєтку Квітки—Г. Гончарова. Лакей в готелі—М. Микитенко. Перукар—С. Ходкевич, О. Подорожній. Лікар—М. Савченко. Пожежник—І. Костюченко, В. Бережний, Студент 1-й—О. Немзер, В. Лавров. Студент 2-й—В. Бережний.

Виставу веде Д. Бабенко.

9 (ранок) травня

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін. Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. Черкашина.

Режисер-асистент М. Ошеровський.

Художник — лауреат Сталінської премії В. Греченко.

Музичне оформлення М. Каневського.

Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька—С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна. Тоня, її дочка—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін — І. Костюченко, Олександр Зайцев — В. Мізіненко, М. Ошеровський. Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний. Тамара Соловйова — М. Коржова. Олексій Суботін — М. Микитенко, А. Сизранцев (учень студії). Яків Дар'ялов—Г. Снігірьов. Дуся Рязанова—Ю. Фоміна, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна (уч. студії). Лясковський — М. Покотило, засл. арт. УРСР; М. Савченко.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1, 2, 6 мая

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ- ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Режиссер-ассистент Т. Прево.

Художник Н. Соболев.

Музыка А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина—А. Волин. Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института—Я. Азимов, В. Шаповалов. Софья Львовна, его жена—Е. Оноприенко, З. Кудряшева. Маргарита Алексеевна, его родственница—З. Зиновьева, О. Зубова. Ксения, домработница Одинцовых—А. Кочкарева, М. Лельская. Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—В. Цветков. Анна Павловна, его мать—Е. Леонидова, К. Туберозова. Яшин, Владимир Сергеевич, студент—Б. Тоценко. Бакалова Надежда Петровна, студентка—А. Москаленко. Люся, ее подруга по институту—Н. Логвинова, Р. Слободская. Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист—Ф. Кривонос, В. Лизогуб. Плескин, Василий Лукич, ди-

ректор ресторана—И. Мальвин. Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана—Д. Васильчиков, засл. арт. УРСР; Т. Прево. Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—К. Гайжевская, Р. Семашко. Горбатенко Галина, жена Плескина—К. Борискина, М. Шматченко. Локотин, служащий в министерстве—Э. Коломийский. Шуров, Семен Семенович, ответственный работник—В. Крепотов. Бухгалтер, сослуживец Шурова—П. Пружанский, Г. Сергеев. Работник министерства—В. Астахова, Н. Белецкая. Дежурный на заводе—В. Карпенко. Клавдия Михайловна—В. Астахова, Н. Белецкая. Рабочий на заводе—С. Лерман. Продавщица в цветочном магазине—Н. Степанова. Покупатель—А. Агейчик. Юноша—Я. Эдельман. 1-й официант—Г. Столкин. 2-й официант—И. Здановский. 3-й официант—В. Криштоп. 1-я официантка—Н. Логвинова, Р. Слободская. 2-я официантка—Г. Клебанова. Старик, румын—Б. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Голембо, З. Макаровский.

3, 4, 5, 7, 10 мая

ПРЕМЬЕРА

Эмиль Фабр.

перевод и обработка М. Уль.

ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ

(«Хищница» в новом переводе)

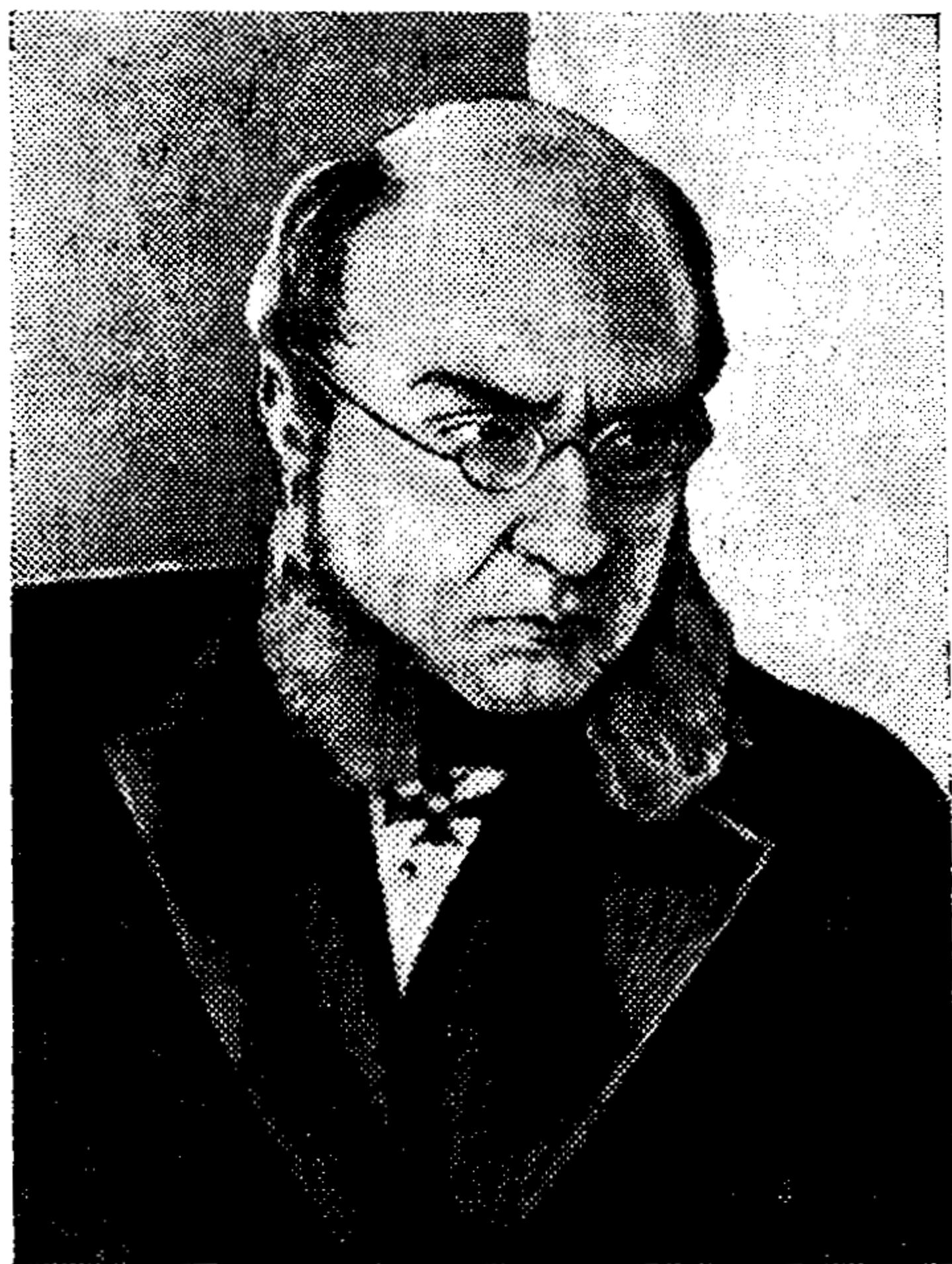
Пьеса в 4-х действиях по роману
О. Бальзака «Жизнь холостяка»

Постановка нар. артиста УССР В. Аристова.

Оформление засл. деятеля искусств УССР
В. Меллера. Возобновлено художником
Ю. Рыжиковым.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Жан Жак Руже, богатый старый холостяк—В. Аристов, нар. арт. УССР;

Артист Я. Азимов в роли Юсова („Доходное место“ А. Островского).
Фото Ш. Майденберга.

В. Золотарев, засл. арт. СССР. Флора Бразье — К. Суковская, Н. Тамарова, засл. арт. СССР. Бывшие офицеры наполеоновской гвардии: Филипп Бридо, полковник — В. Матов, засл. арт. СССР; Макс Жиле, майор — В. Венцовский; Ренар, капитан — А. Волин, Э. Коломийский; Миньоне, майор — А. Ерошенко, И. Мальвин; Потель, капитан — В. Кропотов, В. Шаповалов. Карпантье, генерал в отставке — П. Осокин, О. Привалов. Агата Бридо, сестра Руже — З. Зиновьева, О. Зубова. Жозеф Бридо, художник — Б. Тоценко, В. Цветков. Борниш, старый крестьянин — Т. Прево, П. Пружанский. Ведия, служанка Руже — К. Гайжевская, Л. Линецкая. Кусский, денщик Филиппа Бридо — Ф. Кривонос, Г. Столкин. Орсанто, денщик Макса Жиле — Б. Викторин, М. Таранов.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Голембо, З. Макаровский.

8 мая

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера В. Лизогуба.

Режиссер-лаборант В. Цветков.

Художник Б. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник — В. Аристов, нар. арт. СССР. Егоркин, сержант, его ординарец — А. Волин. Ф. Кривонос. Глухов, майор — М. Таранов, Б. Тоценко. Маслов, генерал — Б. Викторин, И. Мальвин. Джемс Гилл, полковник армии США — А. Крамов, нар. арт. Союза ССР; Г. Ратальский. Гарри Перебейного, сержант, его ординарец — В. Карпенко, П. Пружанский. Лилиан Шервуд — А. Кригер, А. Танеева. Вудд, сенатор — А. Котляров, А. Ерошенко. Американские журналисты: Кемпбелл — Д. Васильчиков, засл. арт. СССР; Ллойд — В. Кропотов, Г. Столкин; Эчмен — Г. Сергеев. Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — В. Золотарев, засл. арт. УРСР; И. Любич. Курт Дитрих, его сын — Б. Викторин, В. Шаповалов. Эрнст Шметтау, его зять — В. Венцовский. Эльза, жена Шметтау — З. Кудряшева, Е. Оноприенко. Вальтер, их сын — Н. Скоркина, М. Шматченко. Шранк-Краус — И. Здановский, И. Мальвин. Шредер, христианский демократ — О. Привалов. Автоматчики, связисты: Г. Клебанова, В. Криштоп, С. Лерман, Н. Логвинова, А. Рубанов, Б. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Голембо, З. Макаровский.

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

9 мая

А. Островский.

ДОХОДНОЕ МЕСТО

Комедия в 5 действиях

Постановка режиссера И. Любича.

Режиссер-ассистент В. Цветков.

Художник Б. Чернышев.

Музыкальное оформление А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ;

Аристарх Владимирович Вышневецкий, важный чиновник—В. Золотарев, засл. арт. УССР; П. Осокин. Анна Павловна, его жена—К. Гайжевская, К. Суковская. Василий Николаевич Жадов, племянник Вышневецкого—В. Северов, засл. арт. УССР. Мыкин, учитель—Г. Сергеев, М. Таранов. Аким Акимыч Юсов, старый чиновник—Я. Азимов, Д. Васильчиков, засл. арт. УССР. Онисим Панфилович Белогубов, чиновник,—А. Волин, В. Шаповалов. Фелисата Герасимовна Кукушкина, вдова коллежского ассесора—Л. Линецкая, К. Туберозова. Ее дочери: Полина—К. Борискина, А. Кригер; Юлинька—А. Москаленко, Р. Семашко. Досужев—А. Ерошенко, И. Любич. 1-й чиновник—Г. Сергеев, М. Таранов. 2-й чиновник—Б. Табаровский. Стеша, служанка Кукушкиной—Н. Степанова, М. Шматченко. Антон, дворецкий Вышневецкого—В. Викторин, Г. Столкин. Мальчик, слуга Вышневецкого—Я. Эдельман. Половые в трактире: Григорий—П. Карпенко, Василий—Ф. Кривонос. Купец—С. Лерман. Чиновник—А. Рубанов. Марья—С. Давыдова, А. Кочкарева. Половой—В. Криштоп.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Голембо, З. Макаровский.

Действие происходит в Москве, в середине прошлого века.

Между 2-м и 3-м действием проходит около года.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДИЇ

1 (ранок) 3, 6, 8, 9 травня

ПРЕМ'ЄРА

Текст Я. Зіскінда.

Музика С. Заславського.

Переклад І. Муратова.

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

Музична комедія на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригент — М. Хайкін.

Оформлення — С. Йоффе.

Балетмейстер — Л. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бельська—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Ірина—Н. Аннікова, В. Беспалько, Л. Мабо. Ліснов—Д. Волков, А. Павлусенко. Костя Зайцев—А. Аркін, Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Толін—В. Андреев, І. Білошенко. Шпунько—Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Катюша—М. Леонідова, З. Мізіненко. Пасажир—М. Гавриленко, М. Мармур. Пасажирка—А. Алмазова. Офіціантки: А. Кузьміна, Т. Шиванова, Н. Новаківська, Райха. Юнги—Глібова, Осадча, Федорова, Садовська.

В балеті беруть участь: О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Ліснівська, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу веде Н. Арбо.

Ціна 2 карб.

**ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА**

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

Бр. ТУР

ПЕРЕКЛАД І. СНЕГІРЬОВА

**СОФЬЯ
КОВАЛЕВСЬКА**

П'єса на 3 дії.

**Постава лауреата Сталінської премії
нар. арт. УРСР Л. ДУБОВИКА.**

**Оформлення лауреата
Сталінської премії В. Греченка.**